

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 6/2023**

De wet op de bescherming van geesteszieken is niet discriminerend in zoverre zij niet uitsluit dat een persoon met een ernstige alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving als geesteszieke kan worden beschouwd

De procureur des Konings van Namen vraagt aan de Vrederechter om de opname ter observatie van een persoon in een psychiatrische instelling te bevestigen. Volgens de Vrederechter kunnen personen met een alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving nooit als geesteszieken worden beschouwd en kunnen zij dus nooit ter observatie worden opgenomen. Hij vraagt aan het Hof of het verschil in behandeling tussen die personen en de geesteszieke personen discriminerend is.

Het Hof stelt vast dat de toepasselijke wet niet uitsluit dat een persoon met een ernstige alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving als geesteszieke kan worden beschouwd en ter observatie in een psychiatrische instelling kan worden opgenomen. Dat moet in elk concreet geval door de rechter worden beoordeeld. Het Hof besluit hieruit dat het verschil in behandeling onbestaande is.

1. Context van de zaak

De procureur des Konings van Namen heeft bevolen dat een persoon ter observatie in een psychiatrische instelling zou worden opgenomen. De beslissing werd genomen volgens de spoedprocedure van de wet van 26 juni 1990 « betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke ». De procureur des Konings vraagt aan de Vrederechter om die opname ter observatie te bevestigen. Alvorens uitspraak te doen, vraagt de Vrederechter aan het Hof of artikel 2 van de wet van 26 juni 1990, in de interpretatie dat een opname ter observatie niet mogelijk is wanneer de persoon een alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving heeft, strijdig is met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet).

2. Onderzoek door het Hof

Aan het Hof wordt een vraag gesteld over het verschil in behandeling dat zou bestaan tussen de geesteszieke personen en de personen met een alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving. Volgens de Vrederechter die de vraag aan het Hof stelt, kunnen die laatsten nooit als geesteszieken worden beschouwd en kunnen de beschermingsmaatregelen van de wet van 26 juni 1990 dus nooit voor hen worden genomen.

Het Hof merkt op dat volgens de wetgever de geesteszieke doorslaggevend moet zijn om te verantwoorden dat maatregelen worden genomen die in een therapeutische logica passen. De parlementaire voorbereiding toont aan dat de wetgever niet heeft uitgesloten dat een persoon met een ernstige alcohol-, toxicologische of medicijnverslaving als geesteszieke kan worden

beschouwd. Dat moet in elk concreet geval worden beoordeeld door de rechter die bevoegd is om de opneming ter observatie van een persoon al dan niet te bevestigen.

Het Hof besluit daaruit dat het verschil in behandeling onbestaande is. Bijgevolg schendt artikel 2 van de wet van 26 juni 1990 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Sarah Lambrecht](#) | 02/500.12.83 | [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21

Volg het Hof via Twitter [@ConstCourtBE](#)